

Dilluns 30 durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 13,10-17): En aquell temps, Jesús ensenyava en dissabte en una de les sinagogues. Hi havia allà una dona que des de feia divuit anys tenia una malaltia produïda per un esperit. Anava tota encorbada i no es podia redreçar per res. Jesús, en veure-la, la va cridar i li digué: «Dona, quedes lliure de la teva malaltia!». Li va imposar les mans i a l'instant ella es redreçà i glorificava Déu.

Però el cap de la sinagoga, indignat perquè Jesús havia curat en dissabte, deia a la gent: «Hi ha sis dies per a treballar. Veniu a fer-vos curar un d'aquests dies i no en dissabte». El Senyor li contestà: «Hipòcrites! ¿No és veritat que també en dissabte tots deslligueu el bou i l'ase de l'estable i els porteu a l'abeurador? ¿No calia, doncs, precisament en dissabte, deslligar aquesta filla d'Abraham que Satanàs tenia subjectada des de feia divuit anys? Amb aquestes paraules, tots els seus adversaris van quedar avergonyits. La gent, en canvi, s'alegrava de tots els prodigis que feia.

«Però el cap de la sinagoga, indignat perquè Jesús havia curat en dissabte...»

Mn. Francesc JORDANA i Soler
(Mirasol, Barcelona, Espanya)

Avui, veiem com Jesús realitza una acció que proclama el seu messianisme. I davant d'això el cap de la sinagoga s'indigna i increpa la gent perquè no vinguin a curar-se en dissabte: «Hi ha sis dies per a treballar. Veniu a fer-vos curar un d'aquests dies i no en dissabte» (Lc 13,14).

M'agradaria que ens centréssim en l'actitud d'aquest personatge. Sempre m'ha sorprès com, davant d'un miracle evident, hi hagi algú que sigui capaç de tancar-se de tal manera que allò que veu no li afecti el més mínim. És com si no hagués vist el

que acaba de succeir i el que això significa. La raó és la vivència equivocada de les mediacions que tenien molts jueus d'aquella època. Per diferents motius —antropològics, culturals, designi diví— és inevitable que entre Déu i l'home hi hagi unes mediacions. El problema és que alguns jueus fan de la mediació un absolut. De manera que la mediació no els posa en comunicació amb Déu, sinó que es queden en la mateixa mediació. Obliden el darrer sentit i es queden en el mitjà. Així, Déu no pot comunicar-los-hi les seves gràcies, els seus dons, el seu amor i, per tant, llur experiència religiosa no enriquirà pas llur vida.

Tot això els porta a una vivència rigorista de la religió, a tancar llur déu en uns mitjans. Es fabriquen un déu a mida i no el deixen entrar pas en llurs vides. En llur religiositat creuen que tot va bé si compleixen unes normes. Així podem comprendre la reacció de Jesús: «Hipòcrites! ¿No és veritat que també en dissabte tots deslliguen el bou i l'ase de l'estable i els porteu a l'abeurador?» (Lc 13,15). Jesús descobreix l'absurd d'aquesta vivència equivocada del sabath.

Aquesta paraula de Déu ens hauria d'ajudar a examinar la nostra vivència religiosa i descobrir si realment les mediacions que fem ens posen en comunicació amb Déu i amb la vida. Només podem entendre la frase de sant Agustí, «Estima i fes el que vulguis», des de la vivència correcta de les mediacions.